

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Előfizetési díj: Vidékre postán vagy helyben háshoz...

Szerkesztői Iroda: Budapest, IV. hímző-utca 1. sz.

Levelek a régi „balközép” hívtelhez.

— Első levél. — Az alkotmányos „Eldorado” kora. Hát a régi „balközép” hová lett?

— Hát a régi „balközép” hová lett? Eltűnt? Elyenészt? Elyenelt a föld?

— Pedig e párt nagy, hatalmas és tekintélyes volt, igen sokan tartoztak hozzá az ország legjobb fiai közül, meggyőződésből, őszintén és hiven.

— Zászlaján állott: tisztelni a törvényt, a míg az törvény; de ha az az országra nem bizonyul üdvösnek: megváltoztatására törekedni alkotmányos uton, vagyis a nemzet törvényhozási többségével...

— Ezek voltak a régi balközép politikai hiszekegyének sarkatelei. Legőszinténb loyálisak az alkotmányos uralkodó iránt...

— Elválasztó határvonalat közte és a többséget alkotó Deák-párt között a Magyarország közjogát Ausztriával szemben rendező 1867: XII. t. cz. képezte...

— Ez az első idő a Deák-pártnak látszott adni igazat. A király nagy szívének valódi nemzethódító ténye volt, hogy a felajánlott...

— Miss Sarah mindig jól viseli magát, — mondá Katolnai kisse nyugtalanul. — On is azt hiszi? — kérdezte erre Sikváryné...

— Katolnai tehát a társaság közé gyűlt, komoly arccal és kedvetlenül, s elhatározta, hogy a tündető figyelmességét nem igyekszik magyarizálni maga előtt...

— Az urak, ki a lovaglásban felhevültek, gyorsan hozzálltak a savanyúvizes és boros palackokhoz. A palackosok elszívották a levegőt...

— Katolnai látta Lilli arcán a meglepetést, a mint megpillantotta őt. Az igazat megvallva, azt hitte, hogy Sikváryné észrevette, mikor a társasághoz csatlakozott...

— Katolnai látta Lilli arcán a meglepetést, a mint megpillantotta őt. Az igazat megvallva, azt hitte, hogy Sikváryné észrevette, mikor a társasághoz csatlakozott...

— Katolnai látta Lilli arcán a meglepetést, a mint megpillantotta őt. Az igazat megvallva, azt hitte, hogy Sikváryné észrevette, mikor a társasághoz csatlakozott...

— Katolnai látta Lilli arcán a meglepetést, a mint megpillantotta őt. Az igazat megvallva, azt hitte, hogy Sikváryné észrevette, mikor a társasághoz csatlakozott...

— Katolnai látta Lilli arcán a meglepetést, a mint megpillantotta őt. Az igazat megvallva, azt hitte, hogy Sikváryné észrevette, mikor a társasághoz csatlakozott...

— Katolnai látta Lilli arcán a meglepetést, a mint megpillantotta őt. Az igazat megvallva, azt hitte, hogy Sikváryné észrevette, mikor a társasághoz csatlakozott...

— Katolnai látta Lilli arcán a meglepetést, a mint megpillantotta őt. Az igazat megvallva, azt hitte, hogy Sikváryné észrevette, mikor a társasághoz csatlakozott...

— Katolnai látta Lilli arcán a meglepetést, a mint megpillantotta őt. Az igazat megvallva, azt hitte, hogy Sikváryné észrevette, mikor a társasághoz csatlakozott...

— Katolnai látta Lilli arcán a meglepetést, a mint megpillantotta őt. Az igazat megvallva, azt hitte, hogy Sikváryné észrevette, mikor a társasághoz csatlakozott...

— Katolnai látta Lilli arcán a meglepetést, a mint megpillantotta őt. Az igazat megvallva, azt hitte, hogy Sikváryné észrevette, mikor a társasághoz csatlakozott...

— Katolnai látta Lilli arcán a meglepetést, a mint megpillantotta őt. Az igazat megvallva, azt hitte, hogy Sikváryné észrevette, mikor a társasághoz csatlakozott...

— Katolnai látta Lilli arcán a meglepetést, a mint megpillantotta őt. Az igazat megvallva, azt hitte, hogy Sikváryné észrevette, mikor a társasághoz csatlakozott...

— Katolnai látta Lilli arcán a meglepetést, a mint megpillantotta őt. Az igazat megvallva, azt hitte, hogy Sikváryné észrevette, mikor a társasághoz csatlakozott...

— Katolnai látta Lilli arcán a meglepetést, a mint megpillantotta őt. Az igazat megvallva, azt hitte, hogy Sikváryné észrevette, mikor a társasághoz csatlakozott...

— Katolnai látta Lilli arcán a meglepetést, a mint megpillantotta őt. Az igazat megvallva, azt hitte, hogy Sikváryné észrevette, mikor a társasághoz csatlakozott...

— Katolnai látta Lilli arcán a meglepetést, a mint megpillantotta őt. Az igazat megvallva, azt hitte, hogy Sikváryné észrevette, mikor a társasághoz csatlakozott...

— Katolnai látta Lilli arcán a meglepetést, a mint megpillantotta őt. Az igazat megvallva, azt hitte, hogy Sikváryné észrevette, mikor a társasághoz csatlakozott...

visszatartja kisse azt a rohamos nekiiramodást, melylyel a többség, saját kifejezésével élve, századok mulasztásait pótolni sietett.

— Az ellenzék mindenek előtt épen a viszonyokat akarta tenni a nemzet fejlődésének kedvezőké, s bár a századok mulasztásait jól ismerte ő is, még sem tartotta a fejlődés természetes rendének azt a lázas sietséget, melyet a többség, hogy csak egyet említsünk, a vasutaknak terv nélkül, nyakrafőre építésében kifejtett, felidézvén egyuttal a szédelő vállalkozásoknak amaz özönét, melynek oly pusztító hatását ismertük meg később — krachban.

— A többség, akkor, benne élve, a fellendülés jelének vette ezt az új érvet merített belőle rámutatni a közjogi alapra, mely mellett a nemzeti jólét ily öröndötesen emelkedhetik.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

— A többség szabadon folytathatta művét s neki láthatott annak a munkának, melynek célja az állam benső szervezése és megerősödése volt.

Ezeket rendezni kellend, rendezni úgy, hogy e rendezés az ország érdekeinek megfelelően, boldogulhatását biztosítsa s anyagiilag felvirágoztassa.

— Az eszme külön doba, tetszetős alakba burkolva és így sokaknál termékeny talajra talált... Tórs Kálmán.

A testvérharc előtt. Izgalmat keltő táviratok érkeztek a mai nap folytatás Belgrádból.

— Törökország 30,000-nyi hadat mozgósít Boszniában, hogy fegyveres ellenállással utasítsa vissza az osztrák hadak bevonulását.

— A távirat, mely ezt jelenti így szól: A szerb határőrsereg parancsnoka az Ivornál jelent a belgrádi kormányra, hogy Osman pasa vezérkarrával és 30,000 emberrel Boszniába indult.

— Magyarországon minden polgárának ereiben megfog tagyni a vér e hír hallatára. Hát idáig jutottunk, hogy a török „testvérrel”, a kinek szövetség esküdtünk fog szemben állani gyilkos fegyverrel a magyar nemzet fia.

— Gyálzat és ezerszer gyálzat a politikára, mely testvérgyilkolásra kényszeríti a magyart.

— És a sereg vezére, a mely Boszniába indul Ozman nevet visel! És a magyar ezredekkel most újítják meg az esküt, hogy „bármely ellenség ellen.” És a magyar nemzet feketesárga zászló alatt szolgáló fiaihoz magyarul beszélnek az ezred tisztjei, hogy egy végtelen kalandra eskettek!

— Ozman ellen küzdjön a magyar? Mindegy, akár a plebán hóst, akár más hasonlevő embert rejtsen a név: a tény vérszót marad, ha tényre lesz, hogy a pléban országnál egy nevet viselő, az egész ország által innepelt, a világ által megbámult hős, a török birodalom megalgatójának, öcsöségének és szemefényének nevét viselő ezred ellen viszik a magyart?

— Hát ez az a „bármely ellenség”, melyre harezra hívja a magyar nép katonáit a parancs? Ki mondja, hogy a török ellenségünk, míg él muszka és hátunk mögött Világos?

— Nem urak! A török nekünk nem ellenségünk, nem ellensége tehát katonáinknak sem, a kiknek apák és családjaik reszketnek a török birodalom sorsáért, és megátkozzák a rabló politikát.

— De azért csak menjen Ozman és 30,000 embere állja el a határt, vesse vissza, a ki rabolni megy, legyen bár a mi csontunkból való csont és vértünköl való vér. Igen! Törökország becsülete és joga követeli, hogy a harez viharai között ki-magasló hős, vagy a nevet viselő vezér 30,000 sztronyonnyal tiltakozék a monarchia jogérzletét és érdekeit által elítél mérelylet ellen.

— Ha a népeket számba se veszik Bécsben; ha Magyarország szava pehely a sorsát mérlegelő kormányzati labán; ha milliókat dobhatnak ki, gazdaságokat semmisíthetnek meg és ez a nemzet még nem kormányparákát fölléptetni: úgy a nemesség teljesítése köteleességét, Ozmanban és a török hadseregben támadjon fel a lángpallós

és ily társaságban is. Inkább azokhoz akart csatlakozni tehát, kik a piknik tarkaságából és zajából az erdőbe vonultak, s alkalmat nyújtottak újabb és újabb csoportok képződésére, részint a fák alatt, részint az ábrók s pinczetokok körül.

— Bocsnán, bocsnán! — kiáltott most Aladár, Katolnai felé sietve, mintha csak vette volna észre ismét, mikor az föllát. — Valaki, nem is tudom, hogy kicsoda, arra figyelmeztet engem, hogy rossz házigazda vagyok. Hahaha! nem rossz. De én honatya és szerfölött komoly. Nos?

— Egy poharat nyújtott Katolnainak, s koczin-tottak. — Lilli, kicsi Lilli, csepp Lilli! — hápogott azután Aladár. — Légy olyan jó és jójj ide. Légy jobb háziasszony, mint a minő házigazda én vagyok.

— Hosszan, elnyujta nevetett, s bizonytalan lépteit arra felé irányozta, hol a felesége volt. Lilli csakugyan kivált a társaságból, közeledett sima szelíd arccal, mely akkor sem változott, mikor Aladár kivörösödött képpel és kapkodón nyujtotta felé karját.

— Egy kis séta az erdőben, mit gondolsz Lilli? Katolnai uris velünk jönne, meg aztán a többiek is. Hé, a kalapomat? — Helyes kérdés végkép kihozta Aladárt a sorból. Elindult megfektetésére s megoldását abban a társaságban kereste, hol eddig mulatott, és a hol csakugyan megtalálta kalapját, de ott maradt vele maga is.

— Katolnaira rossz hatolt a rövid lelkület, melyben oly nagy zűrzavar nyilvánult, s a hatás meg is látszott arcán.

— Decameron és pestis, gondolja ön. — Szólt Sikváryné csöndes, komoly hangon, s éles tekintettel vette a társaságra.

— Mért akar vadlóképen szerepeltetni engem? — kérdezte Katolnai hideg udvariassággal.

— Vádloképen? Nem. De tanu lehetett. Különös mulatozások, az bizonyos. Ah uram, förtelmes társaság. Jöjjön ön távolabba néhány lépést, hogy ne szakgassa fejemet ez a zsvaj.

— Nem tehotok tanuságot, — válaszolt elbámulva Katolnai, — hogy mennyi oka lehet kegyednek ilyen szigorú ítélte.

— Okom? — kérdezte Lilli, keserű mosollyal. — Az itélethez alkalmasint kevesebb okom van, minf hogy túrjem az egészet.

— El kell túrnie? Lilli vállalt vonás, s összeszorította ajkát. — El kell túrnom! — ismételte sóhajtva „és erős nyomattékkal. — Sőt néha jól is esik ez a lárma, mert elkábit. Hé jó!

— Megszólított hirtelen támadt herességgel egy inashoz volt itérvé, ki tálcán poharakat és üregvet vitt. Lilli gyorsan telé töltött egy poharat, sűrű, vörös borral s fülkaptá. Katolnai önkénytelen keze után nyúlt, és visszatartotta, mikor akraikhoz akarta vinni.

— Ez is kábit, — szólt Sikváryné, s aztán az inashoz fordult. — Mehetsz. — Karmazin színű itallal telt poharat kezében tartva, ráfigyeltette szemét, s nézte, mint valami keseri orvosságot. Katolnai kivette kezéből a poharat s eldobta a föbe.

cherub, a mely a tűzhelyekre törő ellenséget előzze a határról, vagy legalább elmondhassa: „Minden elvezett, de a becsület megmaradt.”

Az eskü megújítása a Mollináry ezrednél. — Saját levelezésünkől. — Vinkoveze, július 6.

— Napról napra szomorubb a reservista. Kettős gond lúzza fejét, a hazafias és a családi. A családif meg csak meg volna valahogyan, de a hazafif gondnal nehez kibékülni. Hova viszik? E kérdések lebegnek száján, arczán az ezred fiainak.

— De nem vágok az események elé. Kezdem azon, mit csinálnak a reservisták. A tartalékosok Vinkovezbe érkezésük után másnap megkezdették a fegyvergyakorlatokat, még pedig reggel 5 órától déli 10 óráig, s délután 3-tól 6-ig. Az öreg bakák azt mondják, hogy még a tanulánnal reggurat sem szokás így hajtani. De végre is bele kell nyugodniok a felsőbb parancsnak, excoircznak, már hogy miként, azt a „front” előtt álló kommandáns tudná megmondani. Fennszóval kiáltják olykor a „halt” szót, s a szegény öreg katonák meg akkor is lép. Talán nem hallotta a kommandót; vagy talán menni akar, elfutni a gondtól, elhagyni lába alól az idegen földet, melyen járni neki oly nehéz, mert nem bír megállani.

— Július 5-én az ezredparancs kihirdetések adták tudomásra, hogy a dandárnok este meg fog érkezni. Rájuk parancsoltak, hogy készen legyenek, mert lehet, hogy a generális alarmiroztatni fogja ez ezredet.

— A bakák tüzhekre is vannak. Hiszen mindene ott függ a saját kizsoltette fogásán, a fegyver, borju, patronás, szóval az egész felszerelés, csak felkelt ölteni.

— No de még sem volt „alarm”, hanem a helyett éjjel szépen bekozoztattak minden katonakivártelyon, hogy reggel fél öt órákor a szokott helyen zakumpack jelenjünk meg, mert a generális ur elébe kell rúkolnunk.

— Alig ötötte ki a nap piros fejét, s már a katonák reudben állottak. A zene szólt, az ezred zászlója ki volt bontva. Találgattuk: ugyan mi fog történni ma? Megújítják az indult, a városhoz közel eső gyakorló tér felé, s a harnatos pázsiton az első zászlójai századonkint fellált. A dandárnok gyalog jött, a katonák tisztelegtek. Ezután ősi szokás szerint díszment következett, s az eláptatás után az egész zászlójai felzárkózott négyesgformában. A törzstisztek a centrumban állottak. Néma csend következett. Minden szem egy pont felé irányozva, s még a lélekzet is pillanatra fennakadt.

— E siri csendben Drégely ezredes erős hangja rázta meg a léget: „Fiam! Magyarok!”

— Mint legöregebb tiszt és legvénebb katonaszólok hozzátok, és óhajtom, sőt el is várom, hogy a felsegő a magyar királyért, hazánkért és ezredünk dicsőségéért vívzél és húségese fogtok harcolni! Fiam! Ha eljőne a pillanat, midőn a harnaczmezőre kell majd lépünk, mutassátok meg, hogy magyarok vagytok! Harczoljatok bátran, mint vitéz magyar katonákhoz illik! És most ez innepélyes perczben esküdjétek meg újra, hogy királyatokhoz, zászlótokhoz hűek maradtok. Éljen ő felsegő I. Ferencz József a magyarok apostoli királya!”

— El kell túrnie? Lilli vállalt vonás, s összeszorította ajkát. — El kell túrnom! — ismételte sóhajtva „és erős nyomattékkal. — Sőt néha jól is esik ez a lárma, mert elkábit. Hé jó!

— Megszólított hirtelen támadt herességgel egy inashoz volt itérvé, ki tálcán poharakat és üregvet vitt. Lilli gyorsan telé töltött egy poharat, sűrű, vörös borral s fülkaptá. Katolnai önkénytelen keze után nyúlt, és visszatartotta, mikor akraikhoz akarta vinni.

— Ez is kábit, — szólt Sikváryné, s aztán az inashoz fordult. — Mehetsz. — Karmazin színű itallal telt poharat kezében tartva, ráfigyeltette szemét, s nézte, mint valami keseri orvosságot. Katolnai kivette kezéből a poharat s eldobta a föbe.

— Oly nagyon heves, — szólt egy kissé feddőleg. — Miért? — A komoly arczoknak különös hatása van rá, mert meglehetősen elsoktam az ilyenektől, — válaszolt Lilli háta mögött mutatra. On pedig oly komoly arccal néz rám mindig, hogy kerülhetetlen bírói látok benne. És, töredelmesen szólva Katolnai ur, félek is öntől, — tevő hozzá hirtelen, de nevetve. — Félek, hogy ha az én környezetemben nem éreznék magát jól, nekem rossz föl. Nem merném önnök azt mondani soha, ma társaság van nálam, jöjjön el. Most is elég szigorúan elítél, mikor a poharat kivette kezemből.

— Azt akarja kegyed tudomra adni, hogy jelenlétém felsegélyez?

— Valóban, úgy érzem, — volt a nyílt válasza. — De ez természetes is. On egyszer kátdzer megjelenésknél nálunk; azután többször soha. Aladár szereti az elevenséget, a vig baroktat. Ön, ön... én bizony nem tudom, hogy Katolnai ur milyen társaságot szeret; de azt tudom, hogy ezeket, a kik most is oly jókedvű zajt csapnak, nem szereti. Tehát kerülnie minket, Nincs-e okom félni öntől, hogy olyan ismerőssé válik, ki a kihányzori látogatás után be nem tenné többé lábát a kuszóbn? Nem találja-e természetesen a húságot, hogy ilyen ismerőssel nem akarom megajándékozni magamat, — [Folytatás következik.]

Table with 2 columns: Price and Item. Items include 'Közvetítő', 'Közvetítő', 'Közvetítő', etc.

— Miss Sarah mindig jól viseli magát, — mondá Katolnai kisse nyugtalanul. — On is azt hiszi? — kérdezte erre Sikváryné...

— Katolnai látta Lilli arcán a meglepetést, a mint megpillantotta őt. Az igazat megvallva, azt hitte, hogy Sikváryné észrevette, mikor a társasághoz csatlakozott...

— El kell túrnie? Lilli vállalt vonás, s összeszorította ajkát. — El kell túrnom! — ismételte sóhajtva „és erős nyomattékkal. — Sőt néha jól is esik ez a lárma, mert elkábit. Hé jó!

— El kell túrnie? Lilli vállalt vonás, s összeszorította ajkát. — El kell túrnom! — ismételte sóhajtva „és erős nyomattékkal. — Sőt néha jól is esik ez a lárma, mert elkábit. Hé jó!

